

GREVA FOAMEI ÎN FAȚA AMBASADEI RSR LA PARIS

SERGIU POP (refugiat în Franța de 6 ani) a început joi, 29 mai, orele 16, o GREVA A FOAMEI în fața ambasadei RSR la Paris pe rue de L'Exposition (75015 Paris).

Sergiu Pop protestează împotriva încălcării Drepturilor în România, și cere acordarea de vize de ieșire din țară fraților săi.

Radio France Internationale, Radio Europa Liberă au transmis știrea, Liga pentru Apărarea Drepturilor Omului în România (afiliată la Federația Internațională) a dat un comunicat, mai multe cotidiane pariziene au fost sesizate.

Trăim timpuri în care pînă și greva foamei s-a banalizat, păstrîndu-și dimensiunile teribile numai pentru cel care o face. Să nu încetăm de a face un efort de imaginație și să ne punem, pentru cîteva minute - din nesfîrșitele ore - în situația celui care stă singur, cu o plancartă de gît, în strada pustie, sub privirea ostilă a personalului ambasadei care cheamă fără încetare poliția...

LUPTA

le combat

Director : Mihai Korne

Redactor : Antonia Constantinescu

COSTUL ABONAMENTULUI PE UN AN

In franci francezi

FRANTA
EUROPA

FRF 200
FRF 250

Cu avionul :

AFRICA
AMERICA DE NORD
ISRAEL
AMERICA DE SUD
AUSTRALIA

FRF 300
FRF 300
FRF 300
FRF 350
FRF 350

In alte valute tariful este majorat
pentru acoperirea cheltuielilor
bancare :
DM 100 - Fr. Elv. 90 - L.St. 25

USD 45 sau echivalent
USD 45 sau CAD 53
SHEKEL 2560
USD 51 sau echivalent
DOL. AUSTRALIENI 60

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France

Téléphone : (33-1) 46.02.05.40 - Télex 270152F

Commission Paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris

NUMARUL 61

22 iunie 1986

GREVA FOAMEI ÎN FAȚA AMBASADEI RSR

Spre surprinderea tuturor, ceea ce cere Sergiu Pop este o viză turistică pentru sora sa Raisa și fratele său Valeri. Deci o grevă a foamei pentru o vizită turistică, iată o situație pe cât de inedită pe atât de revelatoare: un teribil blam pentru un regim care face ca o viză turistică să fie atât de scump plătită.

Așa se explică mobilizarea presei, a televiziunii, radiourilor și, poate mai impresionantă, solidarizarea parizienilor din cartierul unde se află ambasada, pentru cauza lui Sergiu Pop. Și nu numai ei, de la o sută de kilometri de Paris, prieteni francezi vin să petreacă noaptea pe rue de l'Exposition...!

"Trebuie să rezisti!", "Trebuie să reușești!", îi spun obișnuții cartierului, miza umană pe care Sergiu Pop a pus-o în joc a devenit și a lor. Oare umbrele care se perindă, ca niște răufăcători, prin spatele ferestrelor ambasadei, realizează în ce măsură au devenit un simbol al neomeniei pentru niște simpli parizieni, fără prejudecăți politice, dar puși, de această împrejurare, față în față cu cinismul totalitar?

Cu ochii luminoși, cu reflexele încetinite, Sergiu Pop mulțumește surzind cuminte. Poate că tocmai marea lui autenticitate a declanșat această unanimă manifestare de simpatie. E greu să rămiți măsurat și discret când chiar gestul pe care l-ai ales să te exprime este dramatic în sine. Sergiu Pop a reușit performanța și ea vine de departe...

Bunicul maramureșan, artizan de biserică, cu meserie învățată în Italia (altfel s circula pe atunci!), și-a văzut băiatul deportat la muncă în Germania. Este tatăl lui Sergiu, Vasile Pop care, eliberat din lagăr de americani este prins și deportat de ruși în acea dislocare, ca o piune ruptă în bucăți, Europei imediat după război. Din Dombas Vasile Pop este transferat în Ural, într-o zonă închisă. Se căsătorește aici și are trei copii: Sergiu, Valeri și Raisa, frații care vor să se revadă acum la Paris. În 1955, Vasile Pop reușește să fugă din zonă și chiar să ajungă în România, unde începe uriașa bătălie birocratică pentru a-și aduce familia. Ca acum, răspunsul se lasă așteptat, sfidând orice normă morală și umană. În prag de iarnă noiembrie 1956, Maria din Ural își ia copilul la Moscova și se instalează în fa-

P.6

DEMOCRAȚIE, DEMOCRAȚII ȘI EXTREMISȚI ÎNTR-ALTE DEMOCRAȚII

Trăim în secolul ordinatorului și al călătoriilor interplanetare, dar mințile se întunecă, limbile se stălesc, căci noțiunile și-au pierdut sensul și faptele se bat cap în cap, de parcă ne-am afla într'un imens "Turn al lui Babel". Aristotel a fost demult aruncat la coș cu logica lui cu tot, căci au fost inventate nenumărate sisteme de gândire "moderne", printre care marxismul face figură de regină pe tabla de șah a istoriei.

De două sute de ani, oamenii au hotărât să trăiască în libertate, au ales democrația ca formă de guvernământ și au făcut foarte bine. Este încurajator pentru orice ființă umană să trăiască știind că participă la hotărârile ce se iau în forurile de conducere, contribuind astfel la mersul înainte al comunității și este excelent ca fiecare să se poată exprima, punându-și în valoare personalitatea, ideile, sau să aibă dreptul de a protesta pentru împiedicarea abuzurilor de orice fel.

Periculoase sunt însă derapajele, și derapaje au fost multe și sinucigase.

În primul rând este inadmisibil ca democrația să fie pusă în contradicție cu ideile fundamentale ale umanității: ideea de Dumnezeu, ideea de Națiune, ideea de Familie, trăiesc în noi de când lumea, ele s-au format și au înflorit de-a lungul istoriei, au creat civilizația umană, iar democrația, care nu e decât o formă de guvernământ, are datoria să le servească, să le apere și nu să le distrugă ! Cine încearcă să distrugă aceste valori fundamentale din om, distruge omul, îl transformă în monstru iar monstrii vor distruge umanitatea.

Sunt revoltat când văd oameni politici și ziaristi ridicându-se cu vehemență împotriva celor ce promovează ideea națională, tratându-i de extremiști de dreapta. Este o aberație împinsă până dincolo de limitele grotescului. Cum poate fi acuzat de extremism un partid politic care vrea să-și apere națiunea de invazie, fie ea comunistă sau islamică ? Cum poate fi culpabilizată o mișcare profund populară cum că ar reprezenta un pericol pentru democrație ? Cu ce drept sunt aruncate anateme împotriva acesteia atâta vreme cât s'a arătat întotdeauna respectușă față de instituțiile țării sale, față de sufragiul universal, când este împotriva ideii de partid unic, când n'are nimic comun cu organizațiile paramilitare, când combatte cu hotărâre violența de orice fel, neavând decât o vină : aceea de a promova prioritatea națiunii pe teritoriul național ! Nu ! Nu cei acuzați sunt extremiști, ci cei care acuza ! Da ! Cei care acuza sunt extremiști într'ale democrației și aceștia au împins și continuă să împingă adevărata democrație spre prăpastie ! Dovezile istoriei sunt grăitoare :

Cum a fost posibil să se tolereze de către state "democratice" instaurarea regimului bolșevic în Rusia ? Datorită ideii să hotărască singure soarta. Perfect ! Dar popoarele și nu niste bande de asasini !

Cum a putut fi tolerată invazia sovietică în Europa de Est ? Păi aceasta trebuie defascizată ! Și cine s'o facă ? Stalin ! că era mai aproape ! Și Stalin a instaurat "democrația populară" (ce poate fi mai sublim decât o "democrație" care mai e și populară ?), dar în spatele acesteia rânjea genocidul !

Aceiași ultra-democrați au sprijinit decolonizarea Africii. Ce a urmat ? Popoare

care înaintau pe calea civilizației europene au obținut brusc independența... Dar ce independență ? Dictaturi sângeroase unele aservite Moscovei, altele încă nu, războaie tribale, mizerie, foamete și terorism ! Ceeace este grav, e că decolonizarea continentului negru de către europeni, i-a urmat recolonizarea acestuia de către Kremlin.

Azi jumătate din planetă zace în sclavia roșie și cealaltă jumătate este amenințată.

Adevărații democrați, care își dau seama de răspunderea ce o poartă în fața istoriei, tratează Uniunea Sovietică drept "Imperiul răului", mătură în 24 de ore banda de răufăcători marxisti care puseseră mâna pe putere în insula Grenada, duc o bătălie parlamentară fără precedent pentru a obține 100 de milioane de dolari în sprijinul contrarevoluționarilor Nicaragueni, atacă Libia în miez de noapte, ratând de puțin pielea patronului terorismului internațional.

Adevărata democrație pentru a apăra valorile fundamentale pe care le are în pază trebuie să fie tare și trebuie să-și arate tăria, pentru a face să tremure toți dușmanii democrației.

Falsii democrați, ultra democrații extremiști, nu dorm însă. Înșurubați bi-ne în mas media, organizați în asociații "umanitare" de tip "Amnesty International" (care consacră 50 de pagini încălcărilor drepturilor omului în Uruguai și numai 5 celor din România), sprijinitori ai mișcărilor pacifiste (care se mișcă pe banii Moscovei), plini de bunăvoință față de teroristi (tiermondismul obligă !), toți aceștia acționează fără preget și pe planuri multiple.

Impactul asupra opiniei publice este imens și rezultatele nu se lasă așteptate, chiar la nivelul unor guverne de dreapta : Chirac interzice aviații americane traversarea teritoriului francez pentru a strivi pe cănele turbat al Mediteranei, iar Parlamentul European condamnă raidul Reagan Rusine !

Și se merge mai departe. Toți barbarii, bombarii și cutitarii au voie să fie naționaliști, europenii însă - ferească Dumnezeu ! Cum a pronunțat vreunul dintre aceștia cuvântul Națiune, este imediat ostracizat, asimilat cu cei mai sângeroși nazisti de la Auschwitz !

Anul acesta se joacă două partide de o importanță capitală : Africa de Sud și Noua Caledonie. Ce se va întâmpla cu biata omenire dacă extremiștii ultra-democrați vor reuși să dea Africa de Sud pe mâna barbariei tribale, transformând-o astfel în placă turnantă a forțelor sovietice între oceanele Indian și Atlantic și Noua Caledonie pe mâna canibalilor Kanaci, ca astfel insula, să devină prin forța lucrurilor un port-avion sovietic implantat în centrul Pacificului ?

Lumea liberă trebuie să înțeleagă, odată pentru totdeauna, că trăim în plin război, și că dacă nu se va uni, aruncând la coș toate farafastăcurile pseudo-democratice, dacă nu va acționa cu fermitate făcând să dea înapoi expansiunea totalitarismului roșu, va pieri sub loviturile acestuia.

Spre marea noastră mândrie, noi Românii am fost întotdeauna un popor de dreapta. Românul, de când e el, a ascultat în sat la el de popă, l'a cinstit pe Vodă și a știut să încalcece și să ia în mână ghioaga când i-a fost călcată moșia strămoșească.

În 1918 țărănul român de sub drapel, fără să fie împins de la spate, a știut să dezarmeze și să alunge peste granița hordelor răscolite ale soldaților ruși,

contaminați de bolșevism, pentru ca apoi, tot el, să meargă să strivească în fașa sângeroasă revoluție a lui Bella Khun, împotriva consemnelor date de democrații occidentale.

Toate partidele noastre din scurtă perioadă interbelică, se subintitula "Naționale", în timp ce stânga era ca și inexistentă.

Neamul românesc a urmat ca un singur om pe mare nostru Maresal în "Războiul Sfânt" împotriva bolșevismului după acel istoric : "Ordon treceți Prutul !"

Toate aceste însă au fost plătite scump. Invadatorii stalinisti din 1944 au impus în țara noastră un regim cu mult mai dur și o opresiune cu mult mai sângeroasă decât în țările vecine, și aceasta sub ochii îngăduitori ai ultra-extremiștilor "democrați" din Occident.

Măine, Neamul nostru va avea nevoie de o democrație puternică, adevărată, nu de o democrație de dragul democrației, ci de una care să-și îndeplinească cu cepline responsabilități, rolul de gardian al valorilor eterne : Credința străbunilor noștri, Patria, cu fruntariile întregite, în stare de a se apăra de orice năvăliri, Familia, înflorind sub semnul tradiției românești.

VLADIMIR BOUTMY DE KATZMAN
Fost deținut politic.

A LUPTA ÎN UNIRE CU RUȘII ESTE UN ACT DE SINUCIDERE. UN POPOR ESTE O COMOARĂ DE PUTERI...ȘI ORICE LUPTĂ ÎN UNIRE CU SLAVII ESTE O RISIPĂ DE PUTERI...RUSIA NICIODATĂ NU SE SIMTE LEGATĂ PRIN CUVINTE, ÎN DOSUL CARORA NU SUNT DESTULE BAIONETE.

MIHAIL EMINESCU

GREVA FOAMEI LA PARIS

Din 29 Mai 1986 se desfășoară la Paris un adevărat maraton silențios dar ferm sub stindardul Libertății.

Un tânăr refugiat politic, Sergiu Pop a început greva foamei în fața sediului principal al Securității la Paris : Ambasada RSR. Prin această acțiune, tânărul Pop vrea să oblige regimul neosclavagist și terorist din Tară să elibereze pasapoarte turistice soarelui și fratelui său din Brașov.

Vis-a-vis de ambasada, Sergiu Pop protestează astfel zi și noapte contra refuzului ilegal al regimului comunist, care-i ține rudele ostatici.

Locuitorii francezi de pe stradă au manifestat sprijinul și simpatia lor pentru grevist.

Securistii deghizați în "diplomați" din ambasada, inclusiv consulul, au folosit termeni de insultă la adresa lui Sergiu Pop, dar francezii au ripostat amintindu-le de crima săvârșită în ambasada la 1 Aprilie 1984 (cazul lui Nicolae Iosif înjunghiat mortal în timp ce voia să evadeze pe fereastra deschisă a ambasadei).

Drept acțiunea lui Pop au scris aproape toate cotidienele franceze ; televiziunea franceză a prezentat acțiunea în mod repetat. La fel mai multe radiouri franceze

au intervievat și transmis informații ascultătorilor francezi.

La 10 Iunie în același loc a început greva foamei și doamna Victoria Eftimiu-Prud'homme devenită cetățeană franceză prin naturalizare. Dânsa în vârstă de 62 de ani, vrea să-și obțină fiul și familia rămași la București : pe medicul pediatru Nicolae Popovici. D-na Prud'homme face grevă în mașina parcată în fața ambasadei unde stă zi și noapte.

Din 1982, fiul dânselor a cerut de 47 de ori viză turistică spre a-și vizita mama la Paris, primind 47 de refuzuri. În Decembrie 1983, D-na Prud'homme s-a dus la București cu avionul spre a-și vizita fiul ; la Otopeni a fost reținută de securiști și obligată fără explicații să se întoarcă la Paris cu următorul avion, deși avea viză de intrare în România !

Care sunt reacțiile ambasadei române din Paris față de aceste greve ?

Natural subversive, folosind tot arsenalul de minciuni, calomnii, șantaj și dezinformare, arsenal specific partidului comunist și Securității : presiuni și șantaj asupra rudelor din Tară, dezinformare și acțiuni de demoralizare a grevistilor, prin persoane plătite în acest scop. Cu această ocazie ambasada securistă din Paris a pus în mișcare toată rețeaua sa de agenți din occident. Acțiune securistilor are drept scop de a împiedica orice manifestare publică a exilaților, care riscă să dezvăluie occidentalilor adevărata față criminală a regimului de la București.

Să nu rămânem surzi la gemetele celor din Tară, care străbat prin diabolica Cortină de Fier până la noi ; să ne facem purtătorii lor de cuvânt și vom reuși să-i reducem la tăcere pe profesioniștii dezinformației din Vest.

Doresc să subliniez prezența părintelui Calciu Dumitreasa și a domnului Vladimir Boutmy în jurul grevistilor, pentru a-i încuraja. Deasemeni doamna Săndă Sfintescu, doamna și domnului Grossu și a ziarului "Catacombes", care au sprijinit zilnic pe grevisti.

Impresionantă este solidaritatea francezilor care-i încurajează și-i ajută pe grevisti, și la poliției franceze care ridică moralul celor doi grevisti, prin cuvinte bune, prezență și compresune.

În ciuda promisiunilor mincinoase ale ambasadei și a muncii de demoralizare a securiștilor, Sergiu Pop și D-na Victoria Eftimiu, continuă să rămână pe baricade. Trebuie ca acțiunea lor să reușească.

Solidarizându-ne cu frații noștri aici o vom face pentru cei din Tară care-s robiți, înjosiți, batjocoriti, uciși și dezinformați atât de presa mincinoasă din Tară, cât și de anexele ei din Vest.

Dumnezeu ne stă alături și vom reuși.

GEORGE BARBU

